

Перша електронна

Нова «Кайдашева сім'я»: чим театрали дивували кіровоградців (ФОТО)

<http://persha.kr.ua/nova-kajdasheva-simya-chim-cogo-razu-teatrali-divuvali-kirovogradciv-foto/>

Є речі, які ніколи не виходять з моди, які актуальні в усі часи, але з часом навіть вони стають настільки відомі, що від них починає нудити. Тому почувши, що у Кіровоградському академічному театрі ім. Марка Кропивницького відбудеться прем'єра «Кайдашевої сім'ї» у багатьох мимоволі з уст зривається розчароване «Опять» і «Знову». Проте у світі, де все вже сказано, почуто і побачено, завжди залишається місце для класики, дива і захопленого «Ах!».

17 квітня у театрі ім. М. Кропивницького відбувся прем'єрний показ комедії за твором І. Нечуя-Левицького «Кайдашева сім'я» у постановці Анатолія Москаленка. Цього разу кропивчани перевершили самі себе і показали справді цінну для всіх поколінь та інтелектуальних рівнів постановку.

Особливість кіровоградської «Кайдашевої сім'ї» у тому, що тут все було на своїх місцях – режисер не намагався перевершити автора, актори не полемізували з режисером і не загравали з глядачами, художні образи і деталі працювали на одну ідею. У центрі сценічного світу залишилися загальнолюдські проблеми: протистояння поколінь (патріархальна традиція Омелька та Марусі Кайдашів породжують конфлікти у родині), сприйняття релігії (іронія автора та режисера на тему віри та забобонів: щоп'ятничні постування Кайдаша не врятували його від наглої смерті), рабства (у даному випадку кріпацтва, яке позначилося на сприйнятті світу Кайдашихою, яка на службі нахвталася панської зверхності і гонору).

У літературознавців усе просто – прочитав, проаналізував, згрупував. Набагато важче показати дійство на сцені і змусити глядача в нього повірити. І яким би яскравим не був образ у книжці, зіграти його непросто. Особливо, якщо мова йде про жіночу половину «Кайдашевої сім'ї». Граючи «жінок з перцем» чи ніжних «польових царівен» легко загатися – зійти на формалізм та рівень вуличних перекупок або зануритись у непотрібний сентименталізм. На щастя, цього не сталося у Москаленковій постановці. Образи вийшли фактурні, реалістичні, питомо українські.

Дар'я Завгородня, прима ліричних та меланхолічних ролей кіровоградського театру, досить органічно вжилася в образ Мотрі Кайдашихи. Молода, гаряча і трохи бриклива, вона викликає співчуття у глядача – свекруха поїдом їсть невістку. Проте з часом героїня Завгородньої стає в захисну позу і трансформується в одну з тих крикливих скандалісток-жіночок, від яких хочеться втекти подалі.

Стосовно образу Марусі Кайдашихи у виконанні Людмили Короленко, можна сказати єдине – це чи не найкраща роль артистки. Крізь сварки, гумор, хитрощі, хвальбу, які так полюбляє Кайдашиха, важко не помітити її велику материнську любов до синів, певний кулінарний талант і трагедію «спанщеної» українки.

Про Мелашку у виконанні Олени Урванцової, нової артистки кіровоградського театру, теж є що сказати – крім чудової гри і прекрасного голосу, ця артистка принесла кропивчанам щось нове, свіже, легке... як і Мелашка в життя Кайдашів.

Ну і останнє, що особливо вразило і підкорило серця глядачів – це український мікрокосм вистави, де баба Палажка та баба Параска є втіленням народного гумору, а календарно-обрядова творчість настільки органічно вписалася у контекст вистави, що ти не просто спостерігав за діями на сцені, а фактично жив там. Із тривогою чи

посмішкою спостерігав за Кайдашами і їхньою сімейною трагедією, співчував, коли помер Кайдаш, радів одруженням синів, десь із сидінь глядацького залу лаяв Кайдашиху і з розумінням кивав молодим невісткам.

Цьогорічна прем'єра «Кайдашевої сім'ї» у постановці кропивчан, прийдеться до смаку всім: і поціновувачам класики, і тим, хто про її існування згадує тільки у нічних кошмарах. Бо кожен у програмовому творі знайде щось для себе: хтось чудово проведе час і посміється від душі, хтось зануриться у світ народного гумору і традиції, а хтось вчергове переконається, що українцям як нації, і кіровоградцям, є чим пишатися.

Тетяна Колісник Перша електронна